

der kan meget godt tænkes det Tilfælde, at han i fuldkommen god Tro og med Rette har ment, at han træffer Ønsket hos Flextallet af Ladningsejerne ved at gaa ind i Frihavnen. Der er altsaa ikke her Tale om nogen vilkaarlig Handling fra hans Side, til hvilken man kan knytte ufordelagtig Følge for ham. Det kan være, at hans Handlemaade passer de fleste af Ladningsejerne, men det er ikke sikkert, at den passer dem alle; derfor gaar det ikke an at betragte Frihavnen som noget ekseptionelt, der endog altsaa skalde udelukkes fra det Udtryk: „sædvanlige Løsepladser“. Hvad Bemærkningerne til § 1 angaar, skal jeg indskrænte mig her til at udtale, at det forekommer mig egentlig ikke, at den frembyder nogen videre Tvivl, thi jeg forstaaer den saaledes, at Aktieselskabets Bestyrelse skal bestaa af Folk, der have de samme Egenstaber som den, der alene ejer et Skib. Altsaa, Bestyrelsen skal for det første have sit Sæde i den danske Stat, dernæst bestaa af Aktieejere, som ere danske Underaatter, der have Indfødsret eller i mindst 2 Aar have været bosatte i den danske Stat, ethvert Medlem af Aktieselskabets Bestyrelse skal altsaa opfylde disse Betingelser. Men i øvrigt er det jo klart, at Sagen ikke har gennemløbet alle Stadier, saa skalde der være nogle enkelte Punkter, som man kunde ønske gjorde til Genstand for Overvejelse, kan det jo ske endnu. Der er jo visse Tilfælde, hvor Skønnet altid bliver det afgørende. Dertil hører jo for Eksempel det Spørgsmaal, den ærede næstsidste Taler berørte, nemlig om Fristen af de to Døgn er for kort. Det er jo noget, som jeg personlig ikke godt kan have nogen Mening om, men det er jo klart nok, at det bliver en Skønssag. En Frist maa der være, forekommer det mig, og om man bestemmer den paa den ene eller anden Maade, maa bero paa et rent Skøn. Noget lignende gælder om det Spørgsmaal, hvor mange af Mandstabet der kræves til at forlange en Besigtigelse. Der staar Interesser mod Interesser; Afgørelsen deraf, synes mig, maa til syvende og sidst komme til at bero paa et Skøn over, hvad man anser for det rette og for det Resultat, som Samhandelen er bedst tjent med. Jeg skal derfor — og deri er jeg vel egentlig heller ikke uenig med den ærede næstsidste Taler — anbefale paa dette Stadium at vedtage Udvalgets Vædringsforslag.

Formanden: Det vil jo ikke være rigtigt at komme langt ind paa disse Spørgsmaal, de have jo ikke nogen praktisk Betydning i Djebliffet. Det ærede Medlem

(Oct. Hansen) har jo opnaaet, hvad han vilde, nemlig at Opmærksomheden er bleven henledet paa de paagældende Punkter. Mulig ønsker dog det ærede Medlem Ordet.

Oct. Hansen: Jeg ønskede blot Ordet, fordi det forekommer mig, at den højtærede Minister egentlig havde misforstaaet mig. At Aktieselskabets Bestyrelses Medlemmer skulle have danskt Indfødsret eller i mindst 2 Aar have været bosatte i den danske Stat, finder jeg ganske korrekt, og om det er der ikke nogen Tvivl. Men det, som der er Tvivl om, er, at de Ord: „i den danske Stat bosiddende Underaatter“ kun findes anført første Gang, men ikke anden Gang i Paragraffen, og Nuancen er jo den, at man kan godt have været bosat 2 Aar i Danmark uden netop i dette Øjeblik at være bosiddende der. — Maatte jeg med det samme maaffe gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at min Tvivl eller min Misforståelse, om jeg saa maa sige, med Henhyn til Betingelsen for, at Mandstabet kan forlange Besigtigelse, refererer sig ikke saa meget til, om det skal være et Flertal eller en Tredjedel eller et større Antal af Mandstabet, hvor der altsaa ganske vist kunde udøves et Skøn. Da den højtærede Minister ikke var til Stede ved 2den Behandling, maatte jeg maaffe blot gøre opmærksom paa, at det, som jeg vilde ønske, var, at Mandstabet, enten det er det hele Mandstabet eller Halvdelen eller en Del af Mandstabet, maatte i dette Tilfælde kunne henvende sig til en Konjul eller en dansk Politimester, paa hvis Afgørelse det saa kom til at bero, om der skalde finde Besigtigelse Sted eller ikke. Jeg vil bede den højtærede Minister overveje, om det ikke er en Tanke, der muligvis kunde tages op. Jeg tror, det vilde væsentlig hjælpe paa Mandstabets Stilling.

Da ikke flere ønskede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

De af Udvalget stillede Vædringsforslag:

Til § 1.

1) I Stedet for Ordene i Linie 1: „Et Skib naar“ sættes: „For at et Skib skal kunne sejle under dansk Flag, maa.“ Ordet „tilhører“ i 3dje Linie ændres til: „tilhøre.“

Betages dette, ændres i § 22, 1. Ordene: „ophører at være dansk“ til: „mister Retten til at føre dansk Flag“.